

ÒPERA PER A CONFINAMENTS, 05

Fragments per a passar la setmana tancat o convalescent

Del 13 al 19 de maig

Premeu sobre la imatge per a sentir el fragment

De Verdi (1853), d' **Il Trovatore**, en sentim l'ària per a tenor **Di quella Pira**, amb el do de pit final. Aquí per Pavarotti

Un bel di vedremo és la gran ària, per a soprano, de Cio-Cio-San a **Madama Butterfly**, de Puccini (1904)

Del Wagner (1850) i del seu **Lohengrin** en sentim el cor de la **marxa nupcial**.

I aquí una part instrumental. El final de l'**obertura de Guillaume Tell** (Guillem Tell), òpera estrenada a París el 1829, de Rossini

Ah, mio cor, schernito sen és una ària d'**Alcina**, òpera de Händel (1735). Canta i dirigeix Nathalie Stutzmann. El text diu: *t'estimo tant! Com pots deixar-me sola plorant?*

De la guapura d'òpera d'Henry Purcell (1692) que és **The fairy queen**, en sentim un petit tall: **Now the night is chas'd away**.

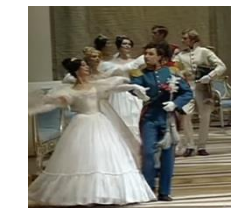
Lucia di Lammermoor se sol considerar la cimera de Donizetti (1835). El concertant de final del IIⁿ acte és antològic: **Chi mi frena in tal momento?**

El **Faust** de Gounod (1859) sempre s'ha mantingut en les programacions. Sentim com el dimoni encoratja la gent en **Le vau d'or**.

De Beethoven i de la seva única òpera, **Fidelio**, sentim el bonic quartet **Mir ist so wunderbar**. És del 1805

La **polonesa** de l'òpera de Txaikovski (1879) **Eugeni Oneguïn**. En una versió del Bolshoi

En la seva primera òpera, **Adelson e Salvini**, Bellini (1825) ja apuntava maneres. En sentim un fragment de l'ària **Dopo l'oscuro nembo**, en versió d'Elina

Là sull'eterna sponda és una ària per a mezzo de l'òpera **Motezuma** de Vivaldi (1733). La canta la Sonia Prina amb la seva fonda i expressiva veu.